

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3384

Sîmbătă 10 septembrie 1955

4 PAGINI — 20 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Să pregătim din vreme întreprinderile pentru iarnă!

Am pășit în prima lună a toamnei. Zilele însoțite și călduroase ale acestui început de septembrie sînt încă departe de a lăsa să se întrevadă că nu peste mult timp gerurile și zăpezile ne vor bate la ușă. Totuși, bunul gospodar, omul prevăzător, începe să ia de pe acum măsurile necesare pentru a întâmpina iarna cât mai bine pregătit.

Anul acesta pregătirile ce trebuie făcute în întreprinderi pentru asigurarea unei activități normale în lunile de iarnă capătă o importanță deosebită; ele coincid cu pregătirile pe care le face întregul popor în vederea trecerii la cel de-al doilea plan cincinal — plan care va însemna noi și puternice progrese pe drumul socialismului, pe drumul înfloririi țării și al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Datorită înzestrării cu tehnica nouă, a metodelor superioare de organizare a producției, întreprinderile noastre socialiste au toate condițiile să realizeze, lună de lună, o creștere continuă a producției, să-și îndeplinească în mod ritmic sarcinile de plan. Depinde de spiritul de prevedere al conducătorilor, de măsurile care se vor lua ca, în lunile de iarnă, cînd gerurile și zăpezile pricinuiesc o serie de greutăți, activitatea întreprinderilor să nu fie cu nimic stînjinită, ca producția să se desfășoare fără întreruperi, fără scăderi de sezon. De aceea, a organiza încă de pe acum în mod temeinic pregătirile pentru iarnă, fiind seamă de învătăminte ul-timilor ani, este o sarcină de seamă a fiecărui colectiv și în primul rînd o obligație de răspundere a fiecărui conducător de întreprindere.

Unele ministere — cum ar fi Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Petrolului și altele — au trimis din timp întreprinderilor pe care le tutează instrucțiuni precise privind măsurile ce trebuie să le ia. Pe baza acestor instrucțiuni, unele conducători de întreprinderi și-au întocmit planuri amănunțite, cuprinzătoare, în care sînt prevăzute date și răspunderi precise în legătură cu efectuarea diferitelor operațiuni, aprovizionarea pentru iarnă etc. Pe baza planului întocmit, la uzinele „Mătyás Rákosi” din Capitală au început să se desfășoare din plin lucrările privind amenajarea halelor și a atelierelor, s-au luat măsuri pentru aprovizionarea întreprinderii pentru lunile de iarnă etc. În alte locuri, cum ar fi la întreprinderea „Bela Brainer” și F.R.B. au fost revizuite instalațiile de încălzire și iluminat, s-au completat geamurile lipsă la ferestre și uși, au fost reparate acoperișurile etc. Tot odată au fost pregătite butoaiile și piniștele în vederea păstrării în bune condiții a alimentelor pe timpul iernii. O muncă rodnică pentru crearea tuturor condițiilor în vederea asigurării unei producții normale pe timpul iernii se desfășoară și la întreprinderea „Proletarul” Bacău, „Victoria Socialistă” din Turda, fabrica de ciment „Temelia”-Orașul Stalin și altele.

În unele fabrici și uzine pregătirile în vederea iernii sînt însă tărăgănate în mod nejustificat. Unii conducători de întreprinderi, văzînd că vremea se menține frumoasă, lasă pe ultimul plan pregătirile pentru iarnă. La uzina metalurgică „Muncitorul liber” din Bacău, de pildă, deși s-a întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice cu termene și responsabilități precise, se tărăgănează fără motiv reparațiile ferestrelor, a ușilor etc. În alte întreprinderi, problema pregătirilor pentru iarnă este tratată în mod birocratic. La uzinele „Strungul” din Orașul Stalin nu se cunoaște amănunțit ceea ce trebuie făcut în vederea iernii. Planul a fost întocmit din birou, fără o analiză amănunțită și o cunoaștere temeinică a situației, fără consultarea sectorilor de secții și de ateliere. În această uzină nici măcar inginerul Gh. Babeș, șeful serviciului mecanicului-șef — care răspunde de problema pregătirilor pentru iarnă — nu știe ce reparații sînt necesare la clădire. Trebuie să fie clar fiecărui conducător de întreprindere că timpul nu așteaptă, că a socoti că mai sînt destule zile pînă la venirea gerurilor și zăpezilor și a amîna de azi pe mâine lucrările de pregătire în vederea iernii este o atitudine care nu are nimic comun cu prevederea și spiritul de răspundere de care trebuie să dea dovadă un conducător de întreprindere.

Pregătirea întreprinderilor pentru iarnă înseamnă verificarea și punerea la punct a utilajului și instalațiilor electrice și de aerisire, luarea de măsuri privind revizuirea instalațiilor de apă și încălzire, repararea la timp a ferestrelor, ușilor și acoperișurilor, asigurarea funcționării

neîntrerupte a transporturilor în interiorul întreprinderii etc. De asemenea pregătirile pentru iarnă presupun luarea de măsuri în vederea înmagazinării stocurilor normale de materii prime și materiale, așa încît acestea să se păstreze în bune condiții și fără pierderi.

În cadrul pregătirilor de iarnă, în mod special este necesar să se acorde o deosebită atenție șantiierelor de construcții; aici trebuie luate în primul rînd măsuri pentru depozitarea în bune condiții a materialelor de construcții — ciment, var, cărămidă, cherestea etc. pentru ca să fie cu totul evitată deteriorarea lor. Se impune de asemenea pregătirea din vreme a mașinilor și utilajelor menite să asigure deslășurarea în bune condiții a lucrărilor pe timp de iarnă; și de acum trebuie organizate în așa fel lucrările pe șantiere încît, în lunile de viscol și ger, volumul principal al muncilor pe șantiere să-l reprezinte lucrările de interior. În schelele petroliere, conducerile de întreprinderi trebuie să pună în primul rînd accentul pe izolarea și îngroparea conductelor de țel și de apă, pe amenajarea instalațiilor de încălzire la sonde etc. În întreprinderile din ramura industriei alimentare și a industriei ușoare — unde se folosesc mari cantități de materii prime — este necesar să se ia toate măsurile pentru ca aceste materii prime și materiale să fie înmagazinate în condiții care să le ferescă de deteriorare. Paralel cu acestea, trebuie asigurate cantitățile necesare de combustibili și carburanți pentru nevoile producției. Pretutindeni, în toate întreprinderile și în toate ramurile industriale, trebuie luate asemenea măsuri în vederea sezonului de iarnă, încît fiecare colectiv să pășească de la început „cu dreptul” — cum spune o vorbă din popor — în cel de-al doilea plan cincinal.

O deosebită atenție trebuie acordată în această perioadă problemei aprovizionării cantinelor cu legume și zarzavaturi și asigurării în bune condiții a alimentelor, asigurîndu-se muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor o hrană cât mai consistentă pe timpul iernii.

O aprovizionare normală a întreprinderilor pe timpul iernii un rol de seamă revine muncitorilor și tehnicienilor din transporturi. Ei au datoria să pregătească din timp parcul de locomotive și vagoane, depozitele de cărbuni, aprovizionarea cu apă, să asigure protejarea liniilor împotriva viscozelor, pentru ca și pe gerul cel mai puternic transporturile să funcționeze nestingerite.

În această acțiune importantă de pregătire din timp a întreprinderilor pentru iarnă, fiecare conducător de întreprindere trebuie să dea dovadă de spirit gospodăresc și inițiativă. Este necesar ca fiecare director, conducător de secție sau sector să se consulte îndeaproape cu muncitorii, care la lucrările lor de muncă cunosc cel mai bine greutățile ce se pot ivi în timpul iernii și pot propune măsuri potrivite de preîntîmpinare a acestor greutăți. Experiența de anul trecut arată că numeroși directori de întreprinderi, bazîndu-se temeinic pe propunerile muncitorilor, au găsit posibilitatea de a efectua aceste pregătiri cu minimum de cheltuieli, folosînd larg resursele existente în întreprinderi.

Pregătirea întreprinderilor pentru iarnă nu trebuie socotită exclusiv ca o sarcină pur administrativă, a conducătorilor de întreprinderi; lupta pentru asigurarea îndeplinirii ritmice, normale, a sarcinilor de plan la toți indicii pe timpul iernii este o importantă problemă politică și economică, pentru care nu sînt scutite deloc de răspundere și organizațiile de partid nice cele sindicale. Respectînd într-un totuși principiul conducerii unice și folosînd dreptul de control asupra activității organelor administrative, organizațiile de partid au datoria să sprijine conducerile de întreprinderi în vederea efectuării la timp a pregătirilor pentru iarnă; totodată, ele pot și trebuie să ceară directorilor de întreprindere dări de seamă asupra mersului lucrărilor privind aceste pregătiri, să tragă la răspundere acele organe administrative care nesocotesc această problemă importantă. La rîndul lor, organizațiile sindicale sînt chemate să antreneze larg pe muncitorii și tehnicienii în întrecerea pentru grăbirea lucrărilor privind pregătirile pentru iarnă, pentru executarea la timp și în bune condiții a acestor lucrări.

Prin organizarea din vreme și în mod exemplar a pregătirilor de iarnă se vor crea condiții pentru desfășurarea ritmică a producției în tot cursul anului, pentru îndeplinirea și depășirea cu succes a prevederilor de plan încă din primele zile ale intrării în cel de-al doilea cincinal.

COMUNICAT

cu privire la cea de a 6-a sesiune a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-științifică

În luna august a. c. a avut loc la București cea de a 6-a sesiune a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-științifică.

La sesiune au fost discutate problemele schimbului reciproc de realizări tehnico-științifice în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii și ocrotirii sănătății.

În urma discuțiilor s-a adoptat o hotărîre, pe baza căreia Uniunea Sovietică va acorda ajutor tehnico-științific și de producție Republicii Populare Romîne prin trimiterea de specialiști sovietici pentru consultanță în domeniul industriei petroliere, centralelor electrice, construcției de mașini și transporturilor, precum și prin transmiterea documentației tehnice și de proiectare pentru fabricarea cauciucului sintetic pe baza materiei prime nealimentare, desenelor pentru producția utilajelor necesare industriei petrolului, a tractoarelor, industriei construcțiilor navale, industriei constructoare de mașini și altor ramuri ale industriei.

În același timp, Uniunea Sovietică va primi specialiști romîni care se vor documenta asupra mecanizării lucrărilor miniere, a realizării transportului feroviar, producției extractului de porumb și a glucozei, celulozei sulfite și asupra problemelor depozitării produselor agricole.

La rîndul ei, Republica Populară Romînă va transmite Uniunii Sovietice documentația tehnică pentru fabricarea utilajelor folosite în industria electrotehnică, chimică, forestieră și în alte ramuri ale industriei.

Un grup de specialiști sovietici se va documenta în Republica Populară Romînă asupra realizărilor tehnice din industrie, construcții, transporturi, agricultură și ocrotirea sănătății.

Lucrările celei de a 6-a sesiuni s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă prietenească.

În cursul lucrărilor cetel de-a 6-a sesiuni a comisiei, delegația sovietică a vizitat o serie de întreprinderi industriale și instituții cultural-educative din Republica Populară Romînă.

Fabrica de ciment „Temelia” - Orașul Stalin și-a îndeplinit cincinalul

ORASUL STALIN (coresp. „Scinteia”). — Muncitorii și tehnicienii fabricii de ciment „Temelia” din Orașul Stalin au sărbătorit, zilele trecute, un important eveniment în munca lor. Asigurînd o funcționare normală și permanentă a agregatelor prin buna lor întreținere și reparare, și aplicînd o serie de metode de lucru înaintate, colectivul acestei întreprinderi și-a îndeplinit sarcinile ce-i reveneau în cadrul primului nostru plan cincinal.

În anul cincinalului producția de ciment a crescut cu 230% față de anul 1938. În comparație cu 1950, productivitatea muncii a sporit cu 41%. Pentru succesele obținute în anul cincinalului, colectivul întreprinderii a fost distins de două ori cu Steagul Roșu de producție al Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și al Sindicatului muncitorilor din această ramură și de două ori cu mențiunea pe țară a Consiliului de Mîini. De asemenea, în primul semestru al acestui ar, întreprinderea a fost distinsă cu mențiunea pe ramură de producție.

În prima jumătate a acestui an, colectivul fabricii a dat patriei cu 4500 tone mai mult ciment decît prevedea planul, a mărit productivitatea muncii cu 20% și a redus prețul de cost cu 23,55%. Valorarea acumulărilor realizate pe baza reducerii prețului de cost, în perioada semestrului I, se ridică la peste 3.500.000 lei.

Printre muncitorii care au dat o contribuție însemnată la realizarea înaltei de termen a planului cincinal al fabricii se numără morarul Hossu Domocș, cocătorul Moldovan Aurel, minerul Ravas Samolă, excavatoristul Ferezec Iosif, zidarul șamotor Lăricas Andrei și mulți alții.

4300 kg. porumb la hectar

CRAIOVA (red. ziarului „Inainte”).

Raionul Calafat este unul din raioanele țării în care porumbul se coace mai devreme decît în alte părți. De curînd la gospodăria colectivă din comuna Ciupereni Vechi s-a început recoltatul porumbului. Aplicînd regulile agrotehnice înaintate, colectivul din această comună

au reușit să obțină o recoltă de 4.300 kg. porumb știuleți la hectar.

În munca de recoltare a porumbului s-au evidențiat în mod deosebit colecți-viștii Emil Lungu, Florica Mihai și Genica Mihai, din echipa 1-a, brigada 1-a.

Culesul porumbului a început și în gospodăria colectivă din comuna Desă, același raion.

Case noi pentru muncitori

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteia”). — În strada Zorilor din cartierul Blăsovcii s-a construit un demou de casă nouă, compus din două camere, bucătărie, baie, terasă și o grădină cu flori. Proiectar-ul casei, meșterul de turbine Alexandru Weber, este unul din cei 29 muncitori și tehnicieni de la Energo-combinat nr. 4 din Timișoara, care în ultimul timp și-au ridicat locuința propriu cu ajutorul creditelor obținute de la stat.

Pe străzile Cimpului și Tertuș din cartierul II al orașului Timișoara a luat ființă în ultimii doi ani un nou cartier — colonia muncitorilor, cum l se spune. Noul cartier se compune din locuințe moderne pentru muncitori. În afară de grupul celor 12 case aparținînd muncitorilor de la Energo-combinat și-au construit aici casa în 10 familii de muncitori de la Industria Linel și 5 familii de la I.T.A.S.

Recepția de la ambasada R. P. Bulgaria cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei

La 9 septembrie, cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de jugul fascist, S. D. Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București a oferit o recepție la Casa Centrală a Armatei.

Au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, A. Moghioros, Mircea Constantinescu, P. Borilă, C. Pirvulescu, J. Făzeșcaș, Constanta Clărcuț, A. Dumăcuț, Ștefan Moraru, N. Cioroiu, M. Macavei, M. Roșianu, T. Rudenco, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., al Preșidu-

lui Marii Adunări Naționale, înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, oameni ai științei și artiștii militari.

A luat parte acad. M. E. Mitiu, rector șef al ziarului „Pentru pace tracică, pentru democrație populară”.

Au participat membri ai corpului diplomatic. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Depunere de coroane de flori la Monumentul Eroilor Sovietici

Cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de către armata sovietică, vineri dimineață, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, Ștefan Pavlov, însoțit de membrii ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitatea au luat parte tovarășii N. Cioroiu, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, general-maior Șt. Koștyal, Dionisie Ionescu, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Aurel Mălnășan, director în Ministerul Afacerilor Externe, și alții.

Au fost de față A. A. Epșev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și alți membri ai ambasadei U.R.S.S.

După depunerea coroanelor, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria glorioșilor ostași sovietici căzuți în lupta pentru eliberarea popoarelor de sub jugul fascist.

Au mai depus jerbe de flori la Monumentul Eroilor Sovietici reprezentanți ai oamenilor muncii de naționalitate bulgară din R.P.R.

(Agerpres)

În numărul de azi:

I. Stăvăruf — Început de viață nouă (pag. 2-a).

Insemnări: Cînd se dă uitării o sarcină principală (pag. 2-a).

Lucrările subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare — Importanța precizării făcute de reprezentantul U.R.S.S. (pag. 3-a).

Tratatul de la Moscova dintre delegațiile U.R.S.S. și R. F. Germană: Cuvîntul de deschidere al tovarășului N. A. Bulganin; Declarația lui K. Adenauer (pag. 3-a).

A 11-a aniversare a eliberării Bulgariei: Adunarea festivă de la Sofia — Raportul prezentat de tovarășul Gheorghii Ciankov (pag. 4-a).

Pe ecranele cinematografulor! D. Costin — Trei filme interesante (pag. 2-a).

„Ce semeni, aceea culegi..”

O zicală înțeleaptă din bătrîni spune: „Ce semeni, aceea culegi”. Și-ntr-adevăr, folosirea semințelor de bună calitate, bine alese, sănătoase și din soiurile ameliorate, aduce un spor însemnat de recoltă la toate culturile și îndeosebi la cultura porumbului.

Prin încrucișări și selecțiune, la noi în țară au fost create soiuri noi, valoroase de porumb și au fost ameliorate soiurile locale, care dădeau recolte scăzute. Pe baza experiențelor făcute în stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului și a experiențelor practice îndelungate a țărănilor muncitori, s-au stabilit soiurile cele mai productive pentru fiecare zonă, adică s-a făcut raionarea soiurilor de porumb.

Rezultatele obținute pînă acum arată destul de limpede că soiurile raionate pentru zona respectivă dau un spor pentru producție de 200 și chiar 500 kg. la hectar față de soiurile neameliorate. Aceasta înseamnă că — socotînd că s-ar obține numai un spor de producție de 300 kg. la hectar — prin însămînțarea suprafeței de 3.500.000 ha. numai cu sămînți din soiurile raionate se vor obține în plus 1.050.000 tone de porumb, cu care se pot îngrășa 2.600.000 porci, revenînd cu 20 kg. de carne și grăsimi mai mult pentru fiecare locuitor din țara noastră.

Un spor și mai mare de recoltă se obține prin folosirea semințelor hibride de porumb, provenită din încrucișarea a două soiuri ameliorate.

Din experiențele I.C.A.R.-ului, cit și din datele rezultate în urma extinderii în cultura mare a porumbului hibrid, s-a constatat că, față de amestecul de soiuri, sporul de producție la culturile din sămînți hibridă este în medie de peste 600 kg. la hectar. De cel răzuit avantajul deosebit de mare al cultivării porumbului din sămînți hibridă. Dacă d a cele 3.500.000 ha. ce se seamănă cu porumb s-ar însămînța numai 2.000.000 ha. cu sămînți hibridă, iar restul de 1.500.000 ha. cu sămînți din soiurile raionate, ar însemna să obținem un spor de producție de circa 1.650.000 tone porumb, față de amestecul de porumb care se cultivă astăzi, ceea ce înseamnă peste 450.000 tone carne și grăsimi.

Pentru obținerea unor cantități mai mari de sămînți hibridă, în acest an s-au făcut culturi speciale pe suprafețe întinse. Astfel, în 1954, în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat s-a cultivat porumb, în acest scop, pe o suprafață de 569 hectare. Cu sămînți obținute s-a însămînțat în primăvara anului 1955 o suprafață de peste 12.000 ha. cu porumb. Tot în primăvara anului 1955 s-au făcut culturi speciale pentru obținerea semințelor hibride pe o suprafață totală de 4.900 ha., la majoritatea gospodăriilor de stat și în multe gospodării colective.

Pentru asigurarea semințelor de calitate necesare însămînțării porumbului în primăvara anului 1956, este necesar ca încă de pe acum să se ia o serie de măsuri. Recoltarea porumbului de pe loturile pentru producerea semințelor hibride de porumb trebuie să se facă atunci cînd știuleții au ajuns la coacerea depînă, iar boabele sînt tari și uscate. În primul rînd trebuie recoltați știuleții de pe planetele solului mamă (cu spicele rupte) și care poartă sămînța hibridă.

Știuleții se recoltează cu pînăși cu tot și se transportă deîndată în gospodărie. Aci se desfac pînășele, se aleg știuleții sănătoși și bine copți și se depozitează separat în locurile de păstrare cele mai uscate, aerisite și ferite de îngheț. Numai după recoltarea și transportarea știuleților cu sămînți hibridă, așa cum s-a arătat mai sus, se va face recoltarea porumbului de pe rîndurile cu solul țăt (cu spice).

Sămînța hibridă de porumb obținută trebuie folosită în întregime la însămînțarea porumbului pentru boabe în primăvara anului 1956 și în primul rînd pentru acoperirea nevoilor de însămînțare ale gospodăriilor care au produs-o.

Prisusul de sămînți hibridă de porumb de la gospodăriile agricole de stat se va repartiza altor gospodării agricole de stat sau gospodării colective din zona în care acești hibridi sînt potriviți.

Deoarece porumbul obținut în acest an din culturile însămînțate cu sămînți hibridă își păstrează însușirea de a da recolte mari și în al II-lea an, el trebuie recoltat și păstrat separat, astfel încît să se folosească în întregime, la însămînțare, în primăvara anului viitor.

Înainte de recoltarea lanurilor cu culturi de porumb hibrid este necesar să se aleagă și să se îndeparteze știuleții de pe planetele bolnave, anormal dezvoltate, cu coacere prea tîrzie, rupte sau doborîte la pămînt. Numai după aceea se va face recoltarea știuleților de pe planete rămase.

Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective care au loturi mici și culturi de porumb cu soiuri raionate pentru zonele respective — culturi care au fost recunoscute în lan ca bune de sămînți — trebuie să recolteze știuleții la coacerea depînă și să-i păstreze separat.

În practică s-a dovedit că cele mai mari sporuri de recoltă se obțin atunci cînd se folosește la însămînțare sămînți de porumb aleasă d n lan. Astfel, la stațiunea experimentală de la Moara Domnească, regiunea București, s-a obținut o producție de 3.516 kg. boabe la hectar din solul de porumb raionat, atunci cînd s-a făcut alegerea știuleților de sămînți din lan, și de 3.086 kg. boabe la ha. cînd știuleții pentru sămînți au fost aleși din pătur.

Acest spor de recoltă este și mai mare cînd soiurile de porumb nu sînt curate. Iată de ce e necesar ca asigurarea semințelor de porumb să se facă prin alegerea știuleților chiar din lan.

Alegerea semințelor de porumb din lan se face cu circa 15 zile înainte de recoltare. Mai întîi se cercetează plantele din lan pe fiecare rînd, se aleg și se înseamnă cu var sau cu țigle de cîrpă plantele drept, viguroase, sănătoase, cu 2 sau 3 știuleți bine dezvoltăți și prinși ca la mijlocul tubului, acoperiți de pînășe, care atîrnă cu vîrfurile în jos, fără să aibă cîtuș prea iungi.

Cu o zi înainte de recoltarea lanului de porumb, se recoltează de pe planetele însemnate știuleții cu pînăși cu tot și se transportă în gospodărie. Aci se desfac pînășele și se aleg știuleții din solul de porumb cultivat în localitate, care au forma cilindrică, rînduri drepte și dese, cu vîrfurile și cotorul bine acoperite cu boabe. Știuleții care îndeplinesc aceste condiții se opresc pentru sămînți, se usucă cîteva zile la soare sau în încăperi bine aerisite, apoi se împietesc în cununi și se atîrnă în pătule, magazii sau poduri uscate, bine aerisite și ferite de îngheț.

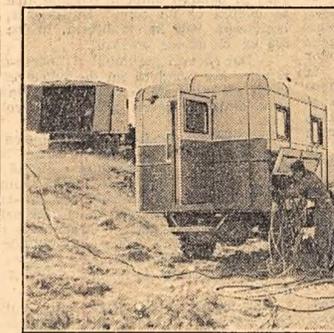
Țărăni muncitori trebuie să-și aleagă din lan cel puțin o cantitate dublă față de necesarul propriu de sămînți, pentru ca astfel să poată executa a doua alegere, în primăvară, și totuși să le rămînă și sămînți de rezervă.

Oamenii muncii din agricultură trebuie să se conștientizeze că asigurînd semințe de porumb de calitate încă din toamna aceasta, vor contribui la sporirea recoltelor de porumb din anul viitor.

Inginerii și tehnicienii agronomi de la regiuni, raioane și puncte agricole, precum și cei de la gospodăriile agricole de stat, S.M.T. și gospodării agricole colective au sarcina de a populariza în rîndul oamenilor muncii din agricultură metodele bune de recoltare și păstrare a porumbului de sămînți, dînd indicațiile necesare la fața locului, astfel încît să se asigure sămînți de cea mai bună calitate în vederea obținerii în anul viitor a unei recolte cât mai bogate de porumb.

Ing. agr. M. CARAVANSCHI din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

ENERGIA ATOMICĂ ÎN SPRIJINUL DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI NOASTRE PETROLIFERE

PLOEȘTI (coresp. „Scinteia”). — În schelele petroliere din regiunea Ploesti sînt zeci și sute de sonde părăsîte de capitaliști ca „nerentabile”, cu toate că în straturi mai rămăseseră mari cantități de petrol. O mare parte din aceste sonde ar mai putea intra din nou în exploatare cu debite importante de țel. În acest scop, trebuie făcute însă serioase cercetări geologice, care să descopere bogățiile ascunse din adîncuri. De obicei, straturile petrolifere se investigatează cu ajutorul carotajului electric — o metodă de a afla natura și conținutul rocilor după comportarea lor față de curenții electrici. Totuși, această metodă — folosită pe scară întinsă — nu s-a dovedit a fi întotdeauna eficientă. La o serie de sonde vechi, tubate, la cele ale căror puțuri străbat masive de sare etc., investigațiile cu electricitate nu dă rezultate. Cercetătorii nu pot să mai lucreze cu precizie la aceste sonde. Bogatele straturi de petrol continuă să rămînă ascunse.

Ultimele cercetări ale științei sovietice în domeniul fizicii nucleare au rezolvat însă cu succes această grea problemă a determinării cu precizie a straturilor petrolifere. Industria noastră petroliferă a primit din Uniunea Sovietică primele stații de carotaj radioactiv. „Sîntem la o sondă veche la care urmează să se determine straturile petrolifere neexploatare încă. Sosesc două autobuse moderne — adevărate laboratoare mobile — în care sînt instalate aparatele stației de carotaj radioactiv. Încep pregătirile pentru cercetarea radioactivă a adîncurilor. Operatorii Alexandru Nicolae și Ion Secuiu lansează în puțul sondei „electroada radioactivă”. Este vorba de un tub lung de oțel în care se află o aparatul deosebit: o fiolă care radiază necontenit neutroni, contori pentru înregistrarea radiațiilor „gama naturale” și „gama artificiale”, precum și alte mecanisme ajutătoare. Petroliștii au numit acest tub „ochiul atomic”. De la suprafață, operatorii pîmbă „ochiul” în puțul sondei determinînd profilul geologic al puțului.

Sonda unde ne aflăm și care a fost carotată radioactiv s-a dovedit a avea un bogat strat petrolifer. El va fi în curînd valorificat. Primele investigații radioactive în adîncurile unor sonde vechi din schelele Moreni, Boldesti, Cimpina, Urfali etc., acolo unde carotajul electric s-a dovedit ineficient, au dat rezultate apreciate de geologi. O serie de sonde vechi vor fi date producției. Carotajul radioactiv deschide perspective nebănuite punerii în producție a sondelor vechi, usuzate simțitor munca geologilor în problema urmării efectului recuperării secundare, înlocuindu-le carotajul electric în regiunile cu masive de sare, și dă posibilitate sondorilor să redea patriei immense bogății petrolifere.

În clisee: (stînga) Cele două autobuse în care sînt instalate aparatele stației de carotaj radioactiv; (mijloc) În interiorul unui autobuz, operațiile de înregistrare pe peliculă a radiațiilor „gama naturale” și „artificiale” ale rocilor; (dreapta) Operatorii Alexandru Nicolae și Ion Secuiu introduc „electroada radioactivă” în puțul sondei.

Prin muzeele de artă din Moscova și Leningrad

Un grup de artiști plastici din țara noastră a vizitat recent Uniunea Sovietică. După însoțirea lor, un redactor al ziarului nostru l-a rugat pe pictorul Alexandru Ciucurencu, membru în comitetul Uniunii artiștilor plastici din R.P.R., să ne spună impresiile culese în această călătorie. Redăm mai jos răspunsurile primite.

INTREBARE: Care a fost scopul călătoriei dv. în U.R.S.S.?

RĂSPUNS: Scopul călătoriei noastre în U.R.S.S. a fost acela de a cunoaște arta sovietică și de a lua contact cu artiștii sovietici. Acum, când cred că înțeleg mai bine lucrurile, pot spune că am tras mai multe folosuri din această călătorie decât din cele pe care le-am făcut în străinătate în tinerețea mea.

A fost o călătorie cit se poate de rodnică. Timp de trei săptămâni am vizitat, zi de zi, muzeele și expozițiile de artă din Moscova și din Leningrad. Iar operele marilor clasici universali, ca Rembrandt, Tizian, Veronese și ale clasicii ruși, ca Repin, Serov, Korovin, pe care le-am văzut în aceste muzee, precum și realizările artiștilor sovietici, ca Iohanson, Gherasimov, Samarinov, mi-au lărgit orizontul, mi-au îngăduit să pătrund mai adânc sensul adevărat al marilor arte realiste. Această călătorie mi-a folosit pentru a-mi întregi cultura artistică, pentru a cunoaște mai bine marile realizări artistice din trecut și problemele creației plastice actuale.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre Expoziția unională de artă plastică?

RĂSPUNS: Am vizitat de mai multe ori sălile galeriei Tretyakov, unde sînt adăpostite o parte din lucrările Expoziției unionale din anul 1954 (în U. R. S. S. aceste expoziții sînt organizate odată la doi ani). N-am văzut decât vreo trei sute de tablouri, pentru că celelalte erau expuse la Yaroslavl, în India, în China și în alte țări. Mi-am dat seama că arte sovietică nu sînt pe loc, că este o artă care ridică și frământă mereu noi probleme și aceste strădăniți asigură progresul, îi dau un caracter mai viu, mai actual. Printre problemele care îi preocupă azi pe artiștii sovietici sînt mai ales problema interpretării artistice și aceea a ridicării nivelului calității mijloacelor de expresie plastică. Pictorul sovietic își dă seama că principala sa datorie este de a face ca opera creată de el să abia o cit mai mare putere de convingere, pentru a contribui la educarea poporului și la mersul înainte al societății. Artiștii sovietici se străduiesc să aducă un aport personal în creația lor, să exprime cit mai just simțămîntele și participarea lor la viața care se desfășoară în jurul lor.

Cerintele artistice mereu crescînde ale publicului sovietic, exigența sa din ce în ce mai mare, interesul deosebit pe care-l arată manifestărilor artistice impuse pictorilor sarcina de a ridica necentenit nivelul calitativ al operelor lor.

Expoziția unională arată limpede aceste preocupări. Artiștii sovietici sînt în căutarea desăvîșirii stilului lor propriu în interpretarea plastică, ceea ce imprimă operelor lor pecetea personalității fiecărui. Interesante din acest punct de vedere sînt tablourile unui grup de zece pictori care au lucrat împreună cu echipele care desleneau pămînturile virgine din Kazahstan și Altai. Multe din lucrările lor sînt pînă de mici dimensiuni, studii pregătitoare pentru marile compoziții de mai târziu. Ele evocă scene din traiul tinerilor sovietici, care duc eroica muncă de desleneală a imenselor întinderi de pămînt din răsărit. Contrastul dintre natura sălbatică și tehnica modernă de care dispun aceste tineri pîini de avînt și optimism este redat cu multă măiestrie, cu dinamism și într-un chip original. Tablourile sînt pline de prospețime, sînt veridice și convingătoare. Remarcabile sînt și portretele acestor tineri muncitori, însuflețit de voința de înfrînt. Și cit de des apar schematicul figurilor șablon sînt aceste portrete, care definesc personalitatea morală a constructorilor unei lumi noi, conștienți de marea lor sarcină și răspundere! Imi amintesc, de pildă, de portretul tractoristului Novikov, pictat de I. Vitman. Tabloul înfățișează chipul unui flăcău de la oraș, un adevărat „vultur” cu ochi de ștergar, care prin toată înfățișarea lui parcă ar spune: „Eu pot orice!”. Un alt studiu reprezintă o fată tină, dormind la umbră. Abia a ieșit de pe băncuța școlii, nu-i deprimă încă cu munca, dar din întregul ei pătură înțelegi că nu va capitula.

Publicul sovietic, după cum ne-a spus criticul Nedovizin, prețuiește originalitatea și stilul propriu al acestor tablouri ca un element prețios în dezvoltarea artei sovietice.

INTREBARE: Ați văzut, desigur, și tablourile galeriilor din Dresda, care au fost expuse la Moscova. Ce ne-ați putea spune despre această expoziție?

RĂSPUNS: Mănunatele tablouri ale galeriilor din Dresda erau expuse în muzeul „Pușkin”. Am aflat că numeroase tablouri au fost găsite în timpul războiului de către ostașii armatei sovietice în subsoluri, în mine de cărbuni sau de cupru, în cele mai neașteptate locuri. Multe erau deteriorate, iar pictorii sovietici specialiști în restaurarea tablourilor le-au restaurat cu multă dragoste și măiestrie. Ce ne-a impresionat mai profund a fost însă — ca și la galeriile Tretyakov de la Moscova — și în celelalte muzee și expoziții pe care le-am văzut în U.R.S.S. — dragostea nemărginită a oamenilor sovietici pentru artă. Pentru a putea studia tablourile galeriilor din Dresda trebuia să venim în zori la muzeu, unde încă de la orele 5 dimineața se forma un rînd interminabil de iubitori de artă, care așteptau cu nerăbdare deschiderea muzeului.

Cu deosebire grijă și dragoste se păstrează vechile monumente de artă ale Rusiei. Vizitînd la Zagorsk, în apropierea Moscovei, o veche mănăstire care datează din secolul al XIV-lea, am putut admira iconașele pictate de neîntrecutul iconar rus Andrei Rublîdov, renumit prin măiestria continuă a tradiției bizantine și crearea unui stil național specific rusesc. Cupolele minăștrii se auresc, vechile picturi

— opere de artă de mare valoare — sînt scoase la suprafață și restaurate cu iscusință.

În timpul călătoriei noastre am petrecut șapte zile și în orașul Leningrad, unde am vizitat Muzeul Rus, Ermitajul și Institutul de arte plastice. Orașul Leningrad a produs asupra noastră o impresie de neuitat: pare un adevărat muzeu în care fiecare piață, fiecare clădire, fiecare monument este o adevărată capodoperă. Ermitajul, care este azi unul dintre cele mai mari muzee din lume, ocupa înainte de Revoluția din Octombrie numai câteva clădiri. În anul puterii sovietice i s-a adăugat însă sălile Palatului de Iarnă și Ermitajul a devenit așit de mare încît numai pentru a străbate toate sălile sale trebuie să parcurgi astăzi nu mai puțin de 30 km. În aceste comori de artă de la opere de artă ale anticității, unele vechi de 4.000 de ani, și pînă la arta zilelor noastre, peste 30 de pînze de Rembrandt, minunate lucrări de Rubens, Leonardo da Vinci, Tizian etc. Cu aceeași prețuire au fost alese și cele mai bune lucrări ale unor pictori moderni ca de pildă, Corot, Cezanne, Renoir și alții. Admînd călătorie cu noi aceste minunate colecții de tablouri, un turist francez își exprima părerea că oamenii de artă din Franța care doresc să cunoască cele mai valoroase opere ale artei franceze ar trebui să vină și ei aici, în U.R.S.S., să le vadă.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre întâlnirile avute cu oamenii de artă sovietici?

RĂSPUNS: În timpul vizitelor noastre am întâlnit și am avut prilejul să discutăm cu numeroși artiști sovietici, oameni înzestrați cu mult gust și cu talent. La Leningrad l-am vizitat acasă pe pictorul Nikolaev, care ne-a povestit multe întâmplări din viața artiștilor plastici sovietici în timpul blocadei. Atunci au fost realizate, de pildă, remarcabilele portrete de partizani ale lui Serebrennîi, pe care le admirașim în prezent în Muzeul Rus. Pentru această, Serebrennîi se străcurase prin blocadă, în spatele frontului inamic, pînă la partizani. Și pictorul Nikolaev a lucrat mult în anii blocadei. El ne-a arătat o lucrare emoționantă prin simplitatea liniilor și prin tragemul ei: o fetiță care trage prin zăpadă o săniușă pe care zace trupul neînsușit al tatălui ei. Nikolaev lucrează acum la tabloul intitulat: „Transportarea rămășițelor pămîntice ale lui Lenin la Moscova”. În fund se zărește un tren care se apropie. În față se văd chipurile îndurerate dar dirze ale oamenilor care-l așteaptă. Din întregul tablou se vede că autorul participă intens la durerea maseilor.

Tot la Leningrad am stat de vorbă și cu pictorul Oresnikov, care ne-a explicat cum este organizat Institutul de arte plastice al căruia director este. Am fost mîndri să auzim că studenta romîncă Veturia Ișca a absolvit institutul cu cea mai înaltă distincție. La Moscova am avut prilejul să vizităm blocurile speciale constituite pentru artiștii care au participat la unii adevărați orașe ale artiștilor plastici. Totodată am vizitat atelierul sculptorilor Marizer și Orlov și pe acela al vestibului grafician Kibrik. Fiecare ne-a arătat ultimele sale lucrări, ne-a împărtășit din experiența sa și planurile de viitor. Am avut îndelungi convorbiri cu pictorii și sculptorii renumiți, ca Manizer, Reșetnikov, Tomski. Vucelici și mulți alții, care sînt preocupati de problema realizării unor opere de artă care, păstrînd un stil personal, să atingă un cit mai înalt nivel artistic.

Artiștii sovietici cunosc și prețuiesc mult operele clasiceilor noștri Aman, Grigorescu, Andreescu, Luchian etc. și s-au interesat îndeaproape de realizările picturii și sculpturii noastre contemporane.

În concluzie, cred că vizita pe care am făcut-o în Uniunea Sovietică a fost de mare folos grupului nostru de artiști plastici. Ea ne-a ajutat să ne verificăm pozițiile în artă, ceea ce sper că se va oglîndi în lucrările noastre viitoare.

Pămînt destelenit

Pictură de F. MALAEV, 1954

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trăinică, pentru democrație populară!”

București — Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești Nr. 36 (357).

Cuprinde:

- Articol de fond: Trăinicia de nezdruincinat și țărișă țării de democrație populară.
- Sărbătorirea celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei.
- Miron Constantinescu: Pe drumul construcției socialismului.
- Unele chestiuni ale dezvoltării economiei Romîniei în lumina problemelor dezvoltării economiei țării de democrație populară.
- În parțile comuniste și muncitorești.
- Giorgio Amendola: Despre munca sectelor Partidului Comunist Italian.
- D. N. Aidit: Apropiatele alegeri generale și sarcinile Partidului Comunist din Indonezia.
- Pablo Neruda: Alături de popor.
- Jan Marek: Note politice: O adunare anticomunistă de reacționari din țările Americii Latine.

De vânzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L. Preț 40 de bani.

O gală a filmului bulgar

Vineri după amiază, cu prilejul celei de-a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei, a avut loc la cinematograful Magheru din Capitală o gală a filmului bulgar, prezentată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Au luat parte M. Macavei, președinte de onoare al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, M. Roșianu, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, conducătorii ai instituțiilor centrale, ziarști, oameni de știință și cultură, numeroși oameni ai muncii.

A participat S. Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București.

Au asistat atașatul de presă și cultural al unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Tov. Ion Mihai, director adjunct în Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a făcut prezentarea filmului „Drum neliniștit”, o nouă realizare a studioului de filme artistice din Sofia.

A rulat apoi filmul „Drum neliniștit”, care a fost primit cu căldură de asistenți (Agerpres)

Oaspeți de peste hotare în țara noastră

Vineri la amiază a sosit în Capitală Veikko Vennamo, ministrul Finanelor din Finlanda, împreună cu soția, care va vizita țara la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Pe aeroportul Băneasa oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii M. Roșianu, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, C. Paracheviciu-Bălcăescu, vicepreședintele al Asociației juriștilor din R.P.R., Octav Livzeanu și alții.

A fost de față Maati Pyykö, însărcinată cu afaceri ed-interim al Finlandei la București.

Vineri dimineața a părăsit Capitala, îndropîndu-se spre patrie, delegația de femei din Anglia condusă de Margaret Bird, secretară a gîhlei cooperatiste din Glasgow, care, la invitația Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R., ne-a vizitat țara cu prilejul zilei de 23 August.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspețele au fost salutate de Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R., Dida Mihalcea și Elisabeta Ploscaru, secretare ale Comitetului Femeilor Democratice, și de activiste ale comitetului. (Agerpres)

Insemnări

Cînd se dă uitării o sarcină principală

În decursul celor aproape șapte ani de activitate, „Editura Tineretului” a adus o contribuție de seamă în lupta pentru educarea noii generații de constructorii socialismului. „Editura Tineretului” și-a câștigat pe drept cuvînt, prețuirea cititorilor prin editarea unei serii de lucrări literare, unele deosebite de valoroase, ca „Nicoară Potocavă” și „Nada florilor” de M. Sadoveanu, „Un om între oameni” de Camil Petrescu, romane ale unor telenți scriitori tineri, ca „Pine albă” de Dumitru Mircea sau „Strănuin” de T. Popovici, prin tipărirea unor opere de seamă ale clasicii literaturii universale și a celei românești, ca și a unor minunate lucrări ale scriitorilor sovietici.

Succesele remarcabile obținute în domeniul beletristicii nu pot însă justifica în nici un fel subaprecierea unuia din sarcinile însemnate ale editurii: publicarea unor lucrări de literatură politică larg accesibile-maseilor de tineret, alii prin conținut cit și printr-o formă vie, atrăgătoare, lucrări menite să sprijine învățămîntul politic U.T.M. ca și să înșoage muncă de educare comunistă a tineretului.

Acordînd o deosebită însemnătate educării comuniste a tineretului, C.C. al P.M.R. a cerut ca ea să se afle permanent în centrul preocupărilor organizațiilor de partid și U.T.M. Rezoluția C.C. al P.M.R. din 1949 asupra activității partidului în rîndurile tineretului ca și hotărîrea din 1954 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. au dat o serie de îndrumări deosebite de prețioase cu privire la desfășurarea muncii de ridicare a nivelului politic și ideologic al tineretului. Cu așit mai de neînțeles s-ar putea să fie aceste îndrumări repetate ale partidului n-au avut darul să influențeze locmai activitatea „Editurii Tineretului”.

Este drept că editura a publicat unele broșuri în ajutorul celor care studiază în cursurile serale și în cercările politice de începători ale U.T.M. Din păcate, eficacitatea acestor materiale — întocmite pe baza „adaptării” unor lecții similare din manualul „În ajutoarea celor ce urmează cursurile serale de partid” — este mult redusă, datorită lipsei aproape totale de preocupare pentru a lega aceste lecții de problemele specifice ale tineretului, pentru a găsi forme variate și atrăgătoare de tratare a temei respective. Limbajul multora din aceste broșuri este de o ariditate și monotonia greu de suportat, îndeosebi de către tineret.

Cit despre tinerii necădurați în învățămîntul politic U.T.M., cu mare greutate vor găsi ei în catalogul editurii pe anii 1954-1955 vreo lucrare de pregătire a ideilor marxism-leninismului, de popularizare a politicii partidului nostru.

Partidul cheamă pe tinerii muncitori să lupte pentru însușirea tehnicii înaintate, pentru ridicarea calificării profesionale. Nu este oare limpede ca mare însemnătate ar avea publicarea unor broșuri care,

într-o formă vie, mobilizatoare, să explice tineretului marea lupte pentru industrializarea socialistă a țării, însemnătatea sporirii productivității muncii, a reducerii prețului de cost, a realizării de acumulari peste plan?

A transformarea tineretului sătesc — care nu este atît de încuștat ca vîrstnicii de obicei învechiți, de mentalitatea proprietarului individual — într-o forță entuziastă a luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, lată o sarcină de prim ordin. Oare nu scootește conducerea „Editurii Tineretului” că publicarea unor broșuri interesante, scrise atît de scriitorii cit și de propagandiști pricepuți, ar putea aduce o contribuție reală la îndeplinirea acestei sarcini de uriașă însemnătate?

Ducerea tineretului în spiritul atașamentului față de clasa muncitoare, față de partid, presupune o muncă pasionată, pentru a face cunoscut tineretului gloriolul trecut de luptă al partidului și al U.T.M., pentru a populariza fiurtile luminoase ale eroilor comunisti, care au luptat cu pricepută vînt pentru libertatea și fericirea poporului, „Editura Tineretului” își îndeplinește însă cu totul nesatisfăcător sarcinile în această privință.

O cerință esențială în munca de educare comunistă este combativitatea, intrinsecă în lupta împotriva putredelor moravuri burgheze. Pe drept cuvînt își pun întrebarea cititorii: de ce nu se străduiesc „Editura Tineretului” să găsească, pe lîngă lucrările de beletristică, și alte mijloace variate, larg accesibile, pentru a cultiva în masa tineretului înalte calități, specifice moralei comuniste — curajul și spiritul de sacrificiu pentru cauza socialismului, vigilența și tăria în înfrîngerea greutăților, cinstea și sinceritatea, modestia și spiritul tovarășesc, respectul reciproc și principialitatea în dragoste și prietenie? De ce nu demască încercările elementelor exploatatoare de a trii pe tinerii fără desulă vîrte de caracter pe pînza descompunerii morale? De ce nu deschide editura focul împotriva prejudecăților și superstițiilor fosile de dușmani spre a întuneca mințea unor tineri?

O lipsă serioasă a „Editurii Tineretului” o constituie faptul că nu publică aproape deloc broșuri și culegeri în surinul organizațiilor de bază și al activiștilor U.T.M., în care să fie popularizată experiența înaintaților a organizațiilor U.T.M. Se face de asemenea simțită lipsa unor lucrări privind munca U.T.M. în rîndurile elevilor și studenților sau privind îndrumarea organizațiilor de pionieri de către U.T.M.

A venit fără îndoială timpul ca „Editura Tineretului”, care a publicat în cursul anilor trecuți înflăcărâte cuvîntări ale lui Lenin și Stalin la congresele Komsomolului, să înțeleagă că, grîja pentru instrumarea politică și ideologică a tineretului este una din sarcinile ei fundamentale.

Pe ecranele cinematografelor

Trei filme interesante

Ultimele premiere cinematografice au adus pe ecrane trei filme interesante, diferite ca stil, realizate de cineștii din patru țări: „Orizonturi fără sfîrșit” (producție a cinematografilor franceze), filmul englez „Suflete împietrite” și filmul germano-suedez „Lumina farului”.

Primul, închinat memoriei aviatorilor Hélène Boucher, evocă perioada de pionierat a dezvoltării aviației. Filmul scoate în relief eroismul „piloților de încercare”, oameni curajoși, care își riscă viața pentru a îmbunătăți condițiile în care vor zbura viitorii pasageri. Prin câteva note ironice, cineștii francezi dezvăluie — în contrast — dezinteresul și disprețul față de om de care dau dovadă membrii consiliului de administrație a uzinei aeronautice, preocupată numai de câștigurile lor.

Filmul se caracterizează printr-o fermecătoare simplitate: scenaristul Raymond Callava și regizorul Jean Dreville au meritul de a fi evitat să-l încarce cu amănunte neesențiale sau să recurgă la procedee cinematografice letine, la clișee „senzationale”. Zborurile, acrobatiile sînt reconstituite cu măiestrie.

Înfățișînd lupta Hélène Boucher împotriva celor care — nelucrători în posibilitățile unei femei de a îmbrăția o carieră prin excelență, pe vremea aceea, bărbătească — refuzau să-i acorde sprijinul, arătînd-o în cele din urmă ajunsă în culmea gloriei, cu prețul unor grele sacrificii, realizatorii au subliniat entuziasmul personajelor, pasiunea lor față de aviație. E interesant că deși viața personală a Hélène Boucher nu e dezvoltată în film, iar scenaristul s-a abținut de a obșnuia intrigă sentimentală, chipul aviatoroare apare puternic individualizat, uman, degajînd multă căldură sufletească, tocmai datorită acestei pasiuni care-l luminează viața. De asemenea, e interesantă construcția filmului, apropiată de reportaj, bogată în comentarii. La prima vedere se pare că, folosînd asemenea procedee, lăsînd deoparte o intrigă sentimentală supraadăugată sau imaginii înfățișînd accidente, avioane în flăcări etc., filmul va pierde din atractivitate. De fapt, a rezultat un film profund artistic, captivant. Sînt impresionante figurile unor piloți-eroi ca Gaudin și Pierrot, scene ca acelea

care ne înfățișează ziua primului zbor al Hélène sau momentul cînd s-a aflat despre moartea educatoarei ei. E adevărat că etapa de început a aviației a cerut multe sacrificii, dar spectatoriul regretă totuși faptul că toți piloții din film mor, ceea ce întunecă viziunea optimistă a acestei creații cinematografice.

Relevanț și talentul interpretării filmului — G'selle Pascal, Jean Chevrier, Paul Frankeur, Marie-France Planeyre s.a. — creatori ai unor personaje convingătoare, pline de viață.

Jocul de înalt nivel al actorilor este caracteristic și pentru filmul englez „Suflete împietrite” (scenariul: P. Rattigan — regia: A. Asquith). Filmul dezvăluie drama intelectualului cinstit care, neputîndu-se adapta moravurilor și fărânciciei societății burgheze și negăsînd căile de luptă împotriva acestora, ajunge un om „rătălit”, cu sufletul înghețat. Lovit de viață, profesorul Crocker-Harris a adoptat o mască rigidă, rece și a pierdut dragostea elevilor; pînă la urmă este îndeapătat din scoală.

Fără a derbate mai larg conștiințele care l-au adus aci pe Crocker-Harris, ceea ce ar fi întîrit caracterul realist, demascator, al filmului — cineștii englezi se limitează să scoată în relief vna soției profesorului, o femeie ușuratică, egoistă, rea și analizează cu finețe psihologică relațiile între acest me-naj burghez și „prietenui casii”, profesorul Hunter; întredem la sfîrșitul filmului transformarea lui Crocker-Harris într-un om viu, care nu se resmănează în fata loviturilor vieții.

Subliniem îndeosebi marea forță de interiorizare, jocul fin și nuanțat al actorului Michael Redgrave în rolul profesorului Crocker-Harris. Actorul Nigel Patrick (cunoscut spectatorilor noștri din filmul „Aventurile domnului Pickwick”, în care a interpretat cu măiestrie rolul aventurierului Jingle), creează chipul lui Frank Hunter; jocul lui este convingător, mai ales în prima parte a filmului.

Înviorat de câteva episoade în care apar elevii „din a 5-a” (interpretăți cu multă naturalitate de o serie de copii talentați) — filmul este în mare măsură lipsit de dinamism, amînd, prin unele aspecte, mai curînd de construcția teatrală decât de cea cinematografică. Totuși, măiestria regiei și a interpretelor compensează în parte această lipsă, iar unele scene statice se potrivec oarecum mediului „statu”, în care se desfășoară acțiunea filmului.

Cu totuși diferință de exuberanții piloți francezi din „Orizonturi fără sfîrșit” sau de onorabili gentlemanii din „Suflete împietrite”, eroii filmului „Lumina farului” sînt citiva pescari, care și duc traul pe o insulă stîncoasă, situată undeva în nordul Oceanului Atlantic.

Acțiunea se desfășoară într-o perioadă în care furtunile năpraznice au tăiat oțec legătură a pescarilor cu lumea civilizată.

Cum trebuie să lupte el împotriva calamității, a foametei și a frigului care-l amenință viața? Răspunsul la această întrebare scenaristul Wolfgang Staudte și Werner Jörg Lüddecke au creat o povestire de mare intensitate dramatică, plină pentru ideea unei asitinduri curajoase, bazate pe solidaritatea celor năpștiului.

Acțiunile disperate ale unor pescari, care culminează cu stingerea farului de pe insulă — ei sperau ca în felul acesta să provoace naufragiul unui vas de transport, a cărui încărcătură să fie adușă la țarm de valurile oceanului — sînt condamnate în film de înșăși logica faptelor: lipsită de lumina călăuzitoare a farului, barca unor pescari, care răzbișeră prn furtună și care se întorceau acum spre insulă, se sfărîmă de stînci și piere în valuri. Or, barca le aducea alimentele de care aveau atâtă nevoie și pe care un colectiv de muncitori curajoși le obținuse pentru ei, în luptă cu un bogat armator.

Ideea de bază a filmului — aceea că oamenii muncii pot izbîndi numai printr-o luptă demnă, unită, pătrunsă de solidaritate tovarășescă — a fost redată de regizorul W. Staudte cu unele accente imperiozitate, îndeosebi în ce privește mizeria pescarilor și contrastul dintre viața lor chinușă și aceea a bogătașilor de pe continent; minunat sînt realizate și scenele de pe mare, în timpul furtunii. Prevoculată însă de înfățișarea atmosferelor acășoare, regizorul insistă uneori prea mult pe detalii, creînd lungimi inutile.

„Lumina farului” este rodul colaborării dintre studourile „DEFA” Berlin și „Pandora-film” Stockholm.

Incipit de viață nouă

podării n-am găsit pe nimeni. Pe cițiva din harnicii gospodari l-am aflat însă pe arla de lîngă grajdul cel nou, încercînd în sacii foșoale abia treierată.

— Producție de două ori cit în plan, mi-a spus cu mîndrie moș Manafu, un țaran scund, cu fruntea pleșuvită, în timp ce juca în palma-i bătuțică boabele albe. Și se bucura ca un copil. Intr-adevăr, se obținuseră 1600 kg. la hectar, în loc de 800 kg. cit fusese prevăzut.

— Dar să vezi porumbul și floarea-soarelui!.. Mă prînd că nu de multe ori ai văzut așa mîndrele — se lăuda Ion Dațcu, unul dintre fruntașii gospodăriei „colective”.

Președintele Andrei Custură, tocmai se pregătea să plece pe cîmp cu căruța. M-a poștit alături, pe scîndura așezată pe lîntre, și am pornit împreună la cîmp.

Lamul de floarea-soarelui era într-adevăr o minune. Te puteai rătăci pătrunzînd în cîrîngul acela auriu, încercînd de mirareamă. Întrebării mele, președintele îi dădu răspuns după o cipă de gîndire: — Vreo 2500 kg. la hectar... Sotul „Jdanov”.

Nici porumbul nu aducea mai puține laude colecțivștilor. Talaria era alături de a întovărășirii. Dar porumbul colecțivștilor era și mai frumos.

— Noi l-am rîrit mai mult ca ei, a grăit președintele, ghicîndu-mi nedumerirea. În primăvară n-am avut cu ce marca terenul ca să punem porumbul în pătrat. Și-apoi ne era tare degrabă, pentru că ne întîrzișeră ploile. Dar l-am potrivit pe rînd cam la aceeași distanță. De... agrotehnica... asta!

Am ocotit talaria pe la un capăt. În dreapta — cîmp negru pe o mare întindere: cele 60 ha de mîrșișe arate cu tractoarele S.M.T.-ului din Balta Albă. Acolo și-a câștigat titlul de fruntaș pe stațiune brigada a 14-a de tractoare.

La întoarcerea am trecut prin cîntunul Flociole. Tocmai bun nume pentru o așezare mică, numai de 16 familii. Ne-am

Tratatul de la Moscova dintre delegațiile U. R. S. S. și R. F. Germane

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 septembrie, ora 11, au început la Moscova tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane.

Tratativele au loc din inițiativa Uniunii Sovietice care, în nota el din 7 iunie, a propus normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R.F.G. și examinarea în acest scop a problemei privind stabilirea de relații diplomatice și comerciale directe, precum și de relații culturale între cele două state.

Din partea Uniunii Sovietice, la trati-

tive participă: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. (conducătorul delegației); N. S. Hrusciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.; V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; M. G. Pervuhin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; I. G. Kabanov, ministru al Comerțului Exterior; V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea Republicii Federale Germane, la tratative participă: cancelarul federal dr. K. Adenauer (conducătorul

delegației); dr. H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe; dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe; dr. H. Globke, secretar de stat al cancelariei cancelarului federal; ambasadorul G. Blankenhorn; dr. W. Grewe, director de ministru; dr. G. Reinhardt, conducătorul secției de economie externă din Ministerul Economiei; dr. H. von Scherpenberg, conducătorul secției de politică comercială din Ministerul Afacerilor Externe; dr. H. von Trützschler, conducătorul secției culturale din Ministerul Afacerilor Externe; ambasadorul V. von Eckardt; dr. E. Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul

Afacerilor Externe; dr. von Walter, trimis; dr. U. Müller, director de ministru; dr. K. Koch.

La tratative participă de asemenea K. Arnold, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundesratului, prim-ministru al landului Renania de nord Westfalia, K. G. Kiesinger, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundesratului, și K. Schmidt, vicepreședinte al acestei comisii.

Tratativele au început print-a-un cuvânt de deschidere rostit de N. A. Bulganin.

Apoi cancelarul federal dr. K. Adenauer a făcut o declarație.

Lucrările subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare

Importante precizări făcute de reprezentantul U.R.S.S.

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 septembrie a avut loc o nouă sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ședința a fost prezidată de A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice.

După cum s-a aflat, membrii subcomitetului au expus o serie de considerente referitoare la propunerile făcute de E. Faure, primul ministru al Franței, la conferința de la Geneva, prezentate pe larg subcomitetului de către reprezentantul francez Jules Moch. În aceste propuneri se exprimă ideea necesității reducerii alocațiilor bugetare pentru armata militară și se aduc argumente în favoarea acestei idei. Delegația sovietică consideră că aceste propuneri sînt interesante și merită să fie examinate cu atenție. Studiind cu atenție și seriozitate aceste propuneri, a spus Sobolev, delegația sovietică se căluzează după necesitatea de a aproba pozițiile membrilor subcomitetului și de a se realiza un acord.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a atras atenția asupra faptului că la ședințele precedente s-au făcut în repetate rânduri referiri la acea parte din propunerile guvernului sovietic din 10 mai cu privire la problemele controlului, în care este vorba despre posibilitatea, pe care o au statele care dispun de întreprinderi pentru producția de energie atomică, de a acumula încăleșind acordurile corespunzătoare, mari cantități de materiale explozive pentru fabricarea armei atomice. În aceste propuneri se arată în continuare că primejdia pe care o prezintă o astfel de situație devine tot mai lesne de înțeles, dacă se ține seama că atunci cînd există cantități corespunzătoare de materiale explozive, fabricarea bombelor atomice și cu hidrogen este pe deplin realizabilă din punct de vedere tehnic și poate fi înfăptuită pe scară largă.

Se ajunge astăzi la concluzia că în felul acesta există posibilitatea de a scăpa controlului internațional, de a ocoli acest control și de a organiza în secret producția de arme atomice și cu hidrogen, chiar dacă de formă există un acord cu privire la control. În propunerea sovietică se spune că în asemenea condiții nu poate fi garantată securitatea statelor semnatare ale convenției internaționale, întrucît un eventual agresor ar avea posibilitatea să acumuleze stocuri de arme atomice și cu hidrogen în vederea unui atac atomic prin surprindere împotriva statelor iubitoare de pace.

În ședința din 7 septembrie a subcomitetului, unii reprezentanți ai puterilor occidentale au susținut că în lumina acestui capitol din propunerile guvernului sovietic din 10 mai s-ar fi creat o „situație nouă” care a intrat în domeniul noii discuții. Rezumînd considerentele expuse de reprezentanții guvernelor occidentale, Sobolev a spus că de fapt aceste considerente echivalează cu o renunțare la ceea ce a realizat anterior subcomitetul. Reprezentantul sovietic a explicat că în această „situație nouă” nu există absolut nimic nou și că propunerile sovietice din 10 mai nu au schimbat situația, întrucît ele nu au făcut decît să constate ceea ce anterior și care era cunoscut guvernelor reprezentante în subcomitet. Totodată, Sobolev a atras atenția asupra temerilor exprimate de reprezentantul Franței, J. Moch, la una din ședințele subcomitetului și asupra declarației președintelui S.U.A., din 6 iulie a.c., citată tot de Moch, în care este de asemenea vorba despre posibilitatea de a ocoli controlul și despre producerea în întreprinderile atomice a unor surplururi de materii explozive care ar putea fi folosite pentru fabricarea de bombe.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat de asemenea că, încă înainte de prezentarea propunerii sale din 10 mai, guvernul sovietic a atras atenția asupra acestei primejii într-una din notele sale adresate guvernului S.U.A.

Reprezentantul sovietic a răspuns la întrebarea — în ce fel intenționează Uniunea Sovietică să asigure aplicarea măsurilor propuse de ea, fiind seama de posibilitatea de a se ocoli controlul, întrucît în propunerile din 10 mai, el a declarat că nu există nici o contradicție între faptul că pe de o parte în propunerea sa din 10 mai guvernul sovietic atrage atenția asupra posibilității de a se ocoli controlul și de a se organiza producția secretă de arme atomice, iar pe de altă parte consideră că este intru totul posibil să se instituie un control internațional care să asigure aplicarea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armelor atomice. Guvernul sovietic este profund convins că este cu putință un control eficient asupra dezarmării. Acesta a fost și rămîne punctul de vedere al guvernului sovietic. Scopul eforturilor guvernului sovietic este instituirea unui asemenea control.

Referindu-se la propunerile sovietice din 10 mai cu privire la control, reprezentanții puterilor occidentale s-au limitat la a cita câteva pasaje și au evitat să vorbească despre concluziile pe care le trage în această privință guvernul sovietic. Guvernul sovietic recunoaște și declară că există posibilitatea de a se ocoli controlul internațional, de a se sustrage controlului și de a se organiza producția secretă de arme atomice și cu hidrogen și că în aceste condiții securitatea statelor care au semnat convenția internațională nu poate fi garantată.

De aici se impune concluzia că este necesar să se ia măsuri pentru asigurarea unei agresiuni atomice prin surprindere. Rezolvarea unei asemenea sarcini ar contribui la crearea de condiții pentru o viață liniștită a popoarelor, ar risipi într-o măsură considerabilă neîncrederea care există în relațiile dintre state și ar pune pe un teren solid înfăptuirea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armelor atomice.

Este îndeobște cunoscut că războiul modern nu poate fi conceput fără desfășurarea și concentrarea de mari forțe ar-

mate terestre, aeriene și navale. Fără acțiunea tuturor genurilor de arme, arma atomică prin ea însăși nu poate fi eficientă, în sensul că ea nu poate decide rezultatul unui război. Din această cauză, a declarat Sobolev, propunerile sovietice pornesc de la necesitatea de a se crea condiții în care intențiile agresive ale oricărui stat să poată fi descoperite la timp și preîntîmpinate. Propunerile guvernului sovietic din 10 mai prevăd instituirea unui control care să poată avertiza la timp despre concentrarea periculoasă de forțe armate terestre, aeriene și navale. Pentru aceasta este necesar să existe posturi de control în marile porturi, pe aerodromuri și la nodurile de comunicație de importanță strategică.

Reprezentantul U.R.S.S. a atras, de asemenea, atenția asupra faptului că pe lângă arma atomică și arma cu hidrogen, cu toată forța lor destructivă, în cazul izbucnirii unui război ar fi inevitabil intrarea în acțiune a unor armate de multe milioane de oameni și a unor cantități de armament clasic, care au o importanță hotărâtoare pentru rezultatul oricărui război mare. Instituirea unui asemenea control exclude în întregime primejdia unei agresiuni prin surprindere din partea unui stat împotriva altui stat. Acest lucru ar fi un pas important pe calea creării condițiilor unei vieți pașnice și liniștite a popoarelor, fapt care ar contribui într-o mare măsură la întărirea încrederii între state.

Propunerile sovietice prevăd totodată un control eficient asupra reducerii forțelor armate și a armamentelor clasice, precum și asupra creditelor militare. Organul de control internațional, creat în acest scop, trebuie să aibă dreptul de a cere statelor informații necesare asupra aplicării măsurilor de reducere a armamentelor și a forțelor armate, să aibă liber acces la documentele privind alocațiile bugetare ale statelor pentru scopuri militare.

Reprezentantul sovietic a declarat că pentru a rezolva sarcina instituirii unui control eficient este necesar să se poamească de situația internațională actuală. Toți membrii subcomitetului au subliniat că în momentul de față lipsește încrederea necesară în relațiile dintre state. Este greu de presupus, a spus Sobolev, ca statele care nu au încredere unele față de celelalte și care au relații încordate între ele să admită într-adevăr controlul al altor țări în uzinele lor de război, în întreprinderile care fabrică materiale atomice și arme atomice și cu hidrogen. Astfel de îndoieli au fost exprimate recent de președintele S.U.A.

Guvernul sovietic abordează rezolvarea problemei controlului în așa fel încît, pe de o parte, să se asigure condițiile necesare stabilirii încrederii între state și, pe de altă parte, să se rezolve sarcinile de preîntîmpinare a unui atac prin surprindere din partea unui stat împotriva altui stat. Guvernul sovietic consideră că problema stabilirii controlului internațional și a drepturilor și împuternicirilor organului internațional de control trebuie rezolvată în strînsă legătură cu înfăptuirea măsurilor îndreptate spre micșorarea încălțărilor internaționale, întărirea încrederii între state și înfăptuirea unor măsuri privind reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

În faperea tuturor măsurilor de reducere a armamentelor și interzicere a armei atomice, prevăzute pentru prima etapă a programului de dezarmare, a arătat reprezentantul Uniunii Sovietice, va avea ca rezultat întărirea considerabilă a încrederii în relațiile dintre state. În felul acesta vor fi create condițiile necesare pentru elapsul următoare pe calea controlului internațional, inclusiv controlul asupra distrugerii și interzicerii armelor atomice pe o bază permanentă, al cărei conținut amănunțit va trebui fixat printr-un regulament special după ce va fi fost obținut un acord de principiu. Esența noului fel de a aborda rezolvarea problemei controlului, propus de guvernul sovietic, constă în aceea că drepturile și împuternicirile organului de control se extind pe măsura îndeplinirii programului de dezarmare și a traducerii în viață a măsurilor avînd drept scop crearea atmosferei de încredere în relațiile dintre state.

Sobolev a arătat că în succedea tuturor încercărilor anterioare de a rezolva problema controlului, inclusiv un mare număr de negocieri realizate în abordarea problemei, propunerile cu privire la controlul prezentele subcomitetului n-au ținut seama de relațiile care s-au creat în prezent între state. Relațiile care se caracterizează prin neîncredere și suspiciune nu permit să se aplice un control eficient pe baza propusă pînă acum. Particularitatea propunerilor puterilor occidentale cu privire la control constă în faptul că ele prevăd întocmirea unei evidențe și verificarea armamentelor și forțelor armate înainte de aplicarea vreunor măsuri în vederea reducerii lor. Propunerile puterilor occidentale nu cuprind nici o garanție după întocmirea evidenței și a verificării armamentelor și a forțelor armate se va proceda la reducerea lor. Faptul că în convenția nu se indică termene fixe pentru aplicarea măsurilor creează un teren favorabil pentru încălcarea convenției. Angajamentele asumate de state în baza convenției nu vor deveni reale decît atunci cînd se vor fixa termene precise pentru aplicarea măsurilor. Fără indicarea termenelor, întregul program capătă un caracter nedeterminat, v.g. în această privință propunerile guvernului sovietic au un important avantaj că prevăd termene concrete, ceea ce permite statelor participante la convenție să cunoască cu precizie angajamentele lor asumate în baza convenției și să ia măsurile corespunzătoare pentru aplicarea lor.

După cum s-a aflat, reprezentanții puterilor occidentale din subcomitet au declarat că vor studia declarația reprezentantului U.R.S.S. și își vor expune punctul de vedere în cursul ședințelor următoare ale subcomitetului.

După cum s-a aflat, reprezentanții puterilor occidentale din subcomitet au declarat că vor studia declarația reprezentantului U.R.S.S. și își vor expune punctul de vedere în cursul ședințelor următoare ale subcomitetului.

În legătură cu manifestațiile antigrecești din Turcia

LONDRA 9 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță postul de radio Londra, la 9 septembrie însurcîntul cu Afaceri ad-interim al Greciei la Ankara a înminat Ministerul Afacerilor Externe al Turciei o notă a guvernului grec în care se protestează împotriva manifestațiilor antigrecești care au avut loc marți la Istanbul și Izmir.

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Ziarele relatează că în timpul demonstrațiilor antigrecești din Turcia, a fost jefuit consulatul suedez la Istanbul. Ambasadorul suedez în Turcia a trimis o notă de pro-

test ministrului Afacerilor Externe al Turciei, declarînd că își rezervă dreptul de a cere despagubiri.

PARIS 9 (Agerpres). — La 8 septembrie a avut loc o ședință a Consiliului Uniunii Atlanticului de nord (N.A.T.O.), convocată în legătură cu agravarea relațiilor dintre Grecia și Turcia. După cum se știe, reprezentantul grec a primit instrucțiuni să ridice problema manifestațiilor antigrecești de la Izmir și Istanbul.

După ședința nu s-a dat publicității nici un fel de comunicat.

Cuvîntul de deschidere al tovarășului N. A. Bulganin

Domnule cancelar, domnilor!

În numele guvernului sovietic, vă salut în capitala Uniunii Sovietice — Moscova, pe dumneavoastră, domnule cancelar, și delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane.

Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temerile să manifeste îngrijorare în legătură cu pleniurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrăjă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel, care poartă în sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa, amenință securitatea popoarelor Europei. De aceea, cînd sînt pe cale de consolidare păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Încrederii necesare între ele. Firește, că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre, prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și să se discute problema. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilitatea de a-l pune pe o bază tractabilă, în avantajul reciproc, atât al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se pot realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproce avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare, pe termen lung.

Tratativele noastre, care încep astăzi, au fost precedate de un schimb de note între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Federale Germane. După cum știți, guvernul sovietic a adresat guvernului Republicii Federale Germane propunerea de a discuta problema stabilirii de relații diplomatice și comerciale directe, precum și de relații culturale între țările noastre.

Stabilirea unor relații normale, bazate pe încredere și respectarea intereselor reciproce, ar înlătura piedicile din calea colaborării pașnice între țările noastre și ar contribui în felul acesta la întărirea securității popoarelor europene.

După cum se știe, guvernul sovietic a declarat de acord să se procedeze aici la un schimb de păreri în problema restabilirii unității Germaniei. Totodată, nu se poate să nu se țină seama de piedicile serioase create în calea acestui lucru după intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, în baza cărora Republica Federală Germană a intrat în grupările militare cunoscute și în baza cărora se efectuează re-militarizarea Germaniei occidentale. În afară de aceasta trebuie subliniate următoarele fapte: guvernul sovietic a recunoscut întotdeauna că rezolvarea problemei reunificării Germaniei este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși și că este necesar în același timp să se țină seama de condițiile reale care s-au creat odată cu existența Republicii Federale Germane și Republicii Democratice Germane și că rezolvarea acestei importante sarcini trebuie să fie conformă acordurilor internaționale prevăzînd asigurarea păcii și securității în Europa. În ceea ce o privește, Uniunea Sovietică a fost și rămîne adeptă consecventă a restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Guvernul sovietic consideră de asemenea că stabilirea și dezvoltarea colaborării științifice, culturale și tehnice între U.R.S.S. și R.F.G. ar corespunde intereselor popoarelor noastre. Ar fi util să se organizeze schimburi de delegații, de reprezentanți ai industriei, agriculturii, comerțului, științei și culturii din cele două țări, precum și schimburi de delegații sportive și de turiști.

Guvernul sovietic a pornit de la faptul că stabilirea unor relații normale între țările noastre corespunde atât intereselor Uniunii Sovietice, cît și celor ale Republicii Federale Germane. O astfel de normalizare a relațiilor corespunde sarcinilor consolidării păcii în Europa și micșorării tensiunii a încordării în relațiile internaționale, și cele două țări ale noastre nu pot să nu fie vital interesate în aceasta.

Stabilirea unor relații normale, bazate pe încredere și respectarea intereselor reciproce, ar înlătura piedicile din calea colaborării pașnice între țările noastre și ar contribui în felul acesta la întărirea securității popoarelor europene.

Guvernul sovietic și-a exprimat speranța că stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R.F.G. va contribui la rezolvarea problemelor nerezolvate în care sînt interesate cele două țări. Nu se poate trece cu vederea nici faptul că lipsa unor relații normale între țările noastre creează greutăți în plus în rezolvarea principalelor probleme naționale a poporului german: restabilirea unității unui stat german democrat.

Guvernul sovietic și-a exprimat speranța că stabilirea și dezvoltarea colaborării științifice, culturale și tehnice între U.R.S.S. și R.F.G. ar corespunde intereselor popoarelor noastre. Ar fi util să se organizeze schimburi de delegații, de reprezentanți ai industriei, agriculturii, comerțului, științei și culturii din cele două țări, precum și schimburi de delegații sportive și de turiști.

În cele două războaie mondiale, popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei și-au dat cele mai multe jertze și au avut cele mai grele pierderi materiale. Urmările uriașelor distrugerii, pricinuite de ultimul război mondial, nu au fost înlăturate cu totul nici pînă acum. Și mai grele au fost pierderile suferite de milioanele de familii sovietice, cărora, în urma criminelor aventurii războinice a cetrotipitorilor hitlerști, le-au pierit cei apropiați. De pe urma acestei aventuri au avut de suferit și milioane de familii germane. Aceste pierderi sînt irreparabile.

În ciuda pierderilor și a distrugerilor grele, pe care le-a avut de suferit în ultimul război, poporul sovietic nu nutrește sentimente rele față de poporul german. Acest lucru este dovedit mai ales de faptul că între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană s-au stabilit relații bune, prietenești, care se dezvoltă și se întăresc, bazîndu-se pe principii egality în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne.

Guvernul sovietic și-a exprimat speranța că stabilirea și dezvoltarea colaborării științifice, culturale și tehnice între U.R.S.S. și R.F.G. ar corespunde intereselor popoarelor noastre. Ar fi util să se organizeze schimburi de delegații, de reprezentanți ai industriei, agriculturii, comerțului, științei și culturii din cele două țări, precum și schimburi de delegații sportive și de turiști.

Guvernul sovietic și-a exprimat speranța că stabilirea și dezvoltarea colaborării științifice, culturale și tehnice între U.R.S.S. și R.F.G. ar corespunde intereselor popoarelor noastre. Ar fi util să se organizeze schimburi de delegații, de reprezentanți ai industriei, agriculturii, comerțului, științei și culturii din cele două țări, precum și schimburi de delegații sportive și de turiști.

Declarația lui K. Adenauer

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcerea îndatorire de ospate, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru totată ospitalitatea cu care ne primiți aici. Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima înfăptuire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și al poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci și după numeroase evenimente care au generat și înținat un sentiment de izolare și înstrăinare, lăta de ce lîmă dau seama de asemenea, cît de greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt, totuși necesare. Sîntem vecini, chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală, nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — pot spune aceasta fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe care se pot începe și duce aceste tratative: aceasta este poziția sincerității deplină. Vă rog să mă credeți, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, că am venit aici cu intenția cinstită de a duce tratative în mod sincer. Așa dar, deși aceasta se poate să fie doar un început — să sperăm că este începutul unui schimb rodnic și permanent de păreri — îngăduiți-ne totuși să încercăm să trecem de la bun început la fondul chestiunii. Consider că prima mea sarcină este să vă expun poziția fundamentală care determină linia politică a poporului german și a guvernului său, precum și forțele motrice, motivele și obiectivele finale care ne călăuzesc.

Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temerile să manifeste îngrijorare în legătură cu pleniurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrăjă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel, care poartă în sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa, amenință securitatea popoarelor Europei. De aceea, cînd sînt pe cale de consolidare păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Încrederii necesare între ele. Firește, că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre, prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și să se discute problema. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilitatea de a-l pune pe o bază tractabilă, în avantajul reciproc, atât al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se pot realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproce avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare, pe termen lung.

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcerea îndatorire de ospate, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru totată ospitalitatea cu care ne primiți aici. Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima înfăptuire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și al poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci și după numeroase evenimente care au generat și înținat un sentiment de izolare și înstrăinare, lăta de ce lîmă dau seama de asemenea, cît de greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt, totuși necesare. Sîntem vecini, chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală, nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — pot spune aceasta fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe care se pot începe și duce aceste tratative: aceasta este poziția sincerității deplină. Vă rog să mă credeți, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, că am venit aici cu intenția cinstită de a duce tratative în mod sincer. Așa dar, deși aceasta se poate să fie doar un început — să sperăm că este începutul unui schimb rodnic și permanent de păreri — îngăduiți-ne totuși să încercăm să trecem de la bun început la fondul chestiunii. Consider că prima mea sarcină este să vă expun poziția fundamentală care determină linia politică a poporului german și a guvernului său, precum și forțele motrice, motivele și obiectivele finale care ne călăuzesc.

Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temerile să manifeste îngrijorare în legătură cu pleniurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrăjă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel, care poartă în sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa, amenință securitatea popoarelor Europei. De aceea, cînd sînt pe cale de consolidare păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Încrederii necesare între ele. Firește, că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre, prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și să se discute problema. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilitatea de a-l pune pe o bază tractabilă, în avantajul reciproc, atât al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se pot realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproce avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare, pe termen lung.

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcerea îndatorire de ospate, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru totată ospitalitatea cu care ne primiți aici. Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima înfăptuire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și al poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci și după numeroase evenimente care au generat și înținat un sentiment de izolare și înstrăinare, lăta de ce lîmă dau seama de asemenea, cît de greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt, totuși necesare. Sîntem vecini, chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală, nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — pot spune aceasta fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe care se pot începe și duce aceste tratative: aceasta este poziția sincerității deplină. Vă rog să mă credeți, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, că am venit aici cu intenția cinstită de a duce tratative în mod sincer. Așa dar, deși aceasta se poate să fie doar un început — să sperăm că este începutul unui schimb rodnic și permanent de păreri — îngăduiți-ne totuși să încercăm să trecem de la bun început la fondul chestiunii. Consider că prima mea sarcină este să vă expun poziția fundamentală care determină linia politică a poporului german și a guvernului său, precum și forțele motrice, motivele și obiectivele finale care ne călăuzesc.

Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temerile să manifeste îngrijorare în legătură cu pleniurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrăjă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel, care poartă în sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa, amenință securitatea popoarelor Europei. De aceea, cînd sînt pe cale de consolidare păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Încrederii necesare între ele. Firește, că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre, prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și să se discute problema. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilitatea de a-l pune pe o bază tractabilă, în avantajul reciproc, atât al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se pot realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproce avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare, pe termen lung.

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcerea îndatorire de ospate, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru totată ospitalitatea cu care ne primiți aici. Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima înfăptuire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și al poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci și după numeroase evenimente care au generat și înținat un sentiment de izolare și înstrăinare, lăta de ce lîmă dau seama de asemenea, cît de greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt, totuși necesare. Sîntem vecini, chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală, nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — pot spune aceasta fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe care se pot începe și duce aceste tratative: aceasta este poziția sincerității deplină. Vă rog să mă credeți, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, că am venit aici cu intenția cinstită de a duce tratative în mod sincer. Așa dar, deși aceasta se poate să fie doar un început — să sperăm că este începutul unui schimb rodnic și permanent de păreri — îngăduiți-ne totuși să încercăm să trecem de la bun început la fondul chestiunii. Consider că prima mea sarcină este să vă expun poziția fundamentală care determină linia politică a poporului german și a guvernului său, precum și forțele motrice, motivele și obiectivele finale care ne călăuzesc.

Germană sînt interesate și celelalte popoare ale Europei. Ele au toate temerile să manifeste îngrijorare în legătură cu pleniurile anumitor cercuri care vor să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre, să folosească lipsa de relații normale pentru a semăna vrăjă între Uniunea Sovietică și Germania occidentală. Planuri de acest fel, care poartă în sine primejdia unui nou război și mai distrugător în Europa, amenință securitatea popoarelor Europei. De aceea, cînd sînt pe cale de consolidare păcii în Europa nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Încrederii necesare între ele. Firește, că acest lucru a fost larg sprijinit și aprobat de opinia publică din cele două țări ale noastre. Aceasta impune și mai mult necesitatea normalizării relațiilor între statele noastre, prin stabilirea de relații diplomatice directe între ele.

Realizarea unui acord necesar între noi în legătură cu aceasta va contribui în multe privințe la dezvoltarea comerțului între țările noastre. Noi propunem să se procedeze la un schimb de păreri și să se discute problema. După cum se știe, comerțul între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană este în prezent foarte limitat și are un caracter nestabil. Or, există posibilitatea de a-l pune pe o bază tractabilă, în avantajul reciproc, atât al Republicii Federale Germane cît și al Uniunii Sovietice. În acest fel se pot realiza în anii care urmează o serioasă sporire a schimbului de mărfuri și dezvoltarea unor legături economice reciproce avantajoase pe baza unor acorduri corespunzătoare, pe termen lung.

Îmi îndeplinesc, în primul rînd, plăcerea îndatorire de ospate, exprimîndu-vă, în numele meu personal și al persoanelor care mă însoțesc, recunoștința sinceră pentru invitația transmisă și pentru totată ospitalitatea cu care ne primiți aici. Guvernul federal și eu personal înțelegem bine însemnătatea acestei vizite. Aceasta este prima înfăptuire oficială între reprezentanții Uniunii Sovietice și al poporului german, primul contact nu numai după mulți ani de absență a unor relații oficiale între cele două țări, ci și după numeroase evenimente care au generat și înținat un sentiment de izolare și înstrăinare, lăta de ce lîmă dau seama de asemenea, cît de greu trebuie să fie pentru noi toți începutul tratativelor. Aceste tratative sînt, totuși necesare. Sîntem vecini, chiar dacă nu în sens strict geografic. Există multe lucruri pentru care poartă răspunderea guvernul dumneavoastră și guvernul meu, multe lucruri care au o importanță vitală, nu numai pentru soarta propriilor noastre popoare, ci și — pot spune aceasta fără a exagera — în general pentru situația din lumea întreagă. În această situație există o singură poziție de pe

